

отъ колкото църковно религиозна, която направи добро впечатление на всички, и заслужаваше да ѝ се даде поширока гласност чрезъ печата. Следователно съ знанието и удобренето на митрополита Неофита, написана на български отъ Д-ра В. Берона и испратена отъ мене, (бяхъ настоятель на вестника) тая проповѣдь се напечата въ „Цариградски вѣстник“ въ видъ на дописка отъ Търново, 15 юлия, ето какъ съкратена:

„ . . . Знайте, благословени християне, словата Христови: „Ты си камень ($\pi\acute{e}t\rho\alpha\varsigma$) и на камнемъ ($\acute{e}\pi\acute{l}\pi\acute{e}t\rho\alpha\varsigma$) създа ѿ церковь мою.“ Чрезъ тия божественни слова ни поучава Спасителя ни, че нашата църкова е направена отгорѣ на единъ камень за да остане вѣчно, макаръ и въ най-бурни времена, твърда и непоколебима, и никой да не е въ състояние да ѝ поврѣди нѣщо. Но знайте ли, благословени християне, чо значи тая церковь, не зданията на нашите храмове, нето храмоветъ на другитъ вѣры и народы, но е общата нравственна церковь на всички вѣры и народы. Но, защо Богъ е допусналъ да се раздѣли нашата церковь на много вѣры: турска, католишка, протестанска и пр. и защо не е останала вѣтхата и сама една? Това го прѣвидѣ Всевышній и го прѣсказа съ послѣднитъ слова: „Возлюби ближнаго твоего яко себя.“ Не рече: „Возлюби христіянина яко себя,“ сирѣчъ споредъ тия христови слова, всичкитъ человѣци сѫ сынове на сѫщата тая церковь, следователно, сѫ братя, и тѣй, трѣба да ги обичаме. За по добра ясность казвамъ, единъ баща напримѣръ има 5 сина, отъ които единъ олавя единъ путь и другитъ други — съвсѣмъ различни, но и такъ тѣ сѫ братя и всѣкой „трѣба да обича другия като себе си.“ За това споредъ горѣречените божественни слова дѣлжни сме да обичами всичкитъ народи и вѣри, сирѣчъ: турци, католици, арменци и пр. като себе си. Много ще се почудите благословени христіяне, като се научите, че сѫщата евангелска заповѣдь, проповѣдана намъ прѣди 1856 години,—днесъ се проповѣдва отъ върховната глава на турцитъ—Негово Величество, Султанъ Абдулъ Меджитъ, защото за да направи едно твърдо и здраво царство, повелѣ чрезъ изново обявляемъ свой *Хати-хумаюнъ*, че и всичкитъ подданици на царството му, отъ каквато вѣра и народъ да сѫ, турци, българи, гърци, арменци, евреи и пр., да се почитаме като братя и взаимно да се обичаме „яко се-